

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

Kizhars who were sung as leaders

Dr.S.Kanmani Ganesan (Rtd)

kanmanitamilskc@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.2.2020>

Received: 24 July 2020; Accepted: 10 September 2020; Published: 14 September 2020

Cite this article (APA): Ganesan, S. K. (2020). பாடல் பெற்ற கிழார்கள். *Journal of Valartamil*, 1(2), 12-24. <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.2.2020>

ஆய்வுச்சாரம்: கிழார்களுக்கே உரிய சிறப்புகள், அவர் வேளிரோடும், வேந்தரோடும் கொண்ட உறவு, அவரது பொருளாதாரம், தொழில், வாழ்விடம், வீரம், கொடை, ஆகியவற்றைக் காண முயல்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். உ.வே.சாமிநாதையர் 'கிழார் வேளாளர்; வேளிர் உழுவித்தவர்' என விதந்தோதி இருப்பினும்; பிடலூர் கிழான்மகனை உழுவித்தவன் என்று சொல்லுங்கால்; குழப்பம் ஏற்படுகிறது. கா.கோவிந்தன் 'நால்வருணத்தாருள்ளும் ஆயுருள்ளும் தலைமை சான்றவரெல்லாம் கிழார்' என்றுரைப்பதும், மு.இராகவையங்கார் கொண்டகானக் கிழானை வேள் என்று உரைப்பதும் ஆய்விற்கு உரியன. எனவே சமூகவியல் நோக்கில் கிழார் குறித்து ஆராய்வது அவசியமாகிறது. இக்கட்டுரையில் மேற்கூட்டிய மூன்று ஐயங்களும் தெளிவுறுகின்றன. சமூகவியல் நோக்கில் அமையும் இக்கட்டுரை மூலம்; மரபுசார் புன்செய்ப் பயிர்செய்த கிழார் தமிழகத்துத் திணைமாந்தராய் வீரமும் ஈரமும் மிகுந்து; நானிலங்களிலும் உழவரின் தலைவராய்த் திகழ்ந்து; வேந்தரை ஆதரித்தும், வேளிரை ஆதரித்தும் நெல்வேளாண்மை செய்து; வேளிரைக் காட்டிலும் புகழ் பெற்றும் இருந்தனர் என்று அறிகிறோம். பண்டைத் தமிழகத்தில் பூர்வகுடிகளுடன் வந்தேறிகளும் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். கிழார்களைப் பற்றித் திணைமாந்தர் பாடும் பாடல்கள் வருணத்தார் வருகைக்கு முந்தைய தமிழகத்தின் நாகரிகத்தைத் தெளிவாக்கும் என்ற கோணத்திலும், புறநானூற்றின் பிற திணைமாந்தர் தலைவர்கள் பற்றியும் அடுத்து ஆராய வேண்டும்.

கருச்சொற்கள்: கிழார், வேளிர், வேந்தர், வன்புலமும் மென்புலமும், புன்செய் வேளாண்மை, நெல் வேளாண்மை

Abstract: The aim of this research paper is to deal with the kizhars; the factors determining their social status like the relationship with velir and venthar, their occupation, economic condition, dwelling place, valour, charity and reputation. U.Ve.Saminathaiyar has comented kizhar as velaalar and velir as the landlords. But categorizing pidavoor kizhan mahan perunjaaththan as a landlord is questionable. Kaa.Govinthan assigning the status for those who belong to the four varnas and the aayar is yet another problem. Mu.Rahavaiyangaar stating Konkaanak kizhan as a vel needs clarification. All these problems are solved in this article. A socialistic approach is followed. The study reveals that they were the leaders of the farmers who cultivated paddy for the velirs. Their traditional farming

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

included crops of the dry lands. They accepted the headship of either velir or venthar and took part in the wars for them. They excelled the velir in charity though they were economically poorer than them. Their dwelling place was simple. The conclusion is that the early Tamil society includes both the people of the soil and the people of the four varnas. Hymns sung by the thinaimaanthar about the same; who lived in the other lands are to be studied with special importance to derive the civilization of the early Tamils.

Keywords: kizhar, velir, venthar, vanpulamum menpulamum, punchey velaanmai, nel velaanmai

அறிமுகம்

தொகை நூல்கள் சங்ககாலச் சமூகத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என ஏற்றுக் கொண்டாலும்; சங்ககாலத் தமிழகத்தில் சாதிவேறுபாடு இல்லை என்று சொல்வதைப் பெருமையாகக் கருதும் போக்குத் தமிழ் ஆய்வாளரிடம் இன்றும் பெருமளவில் உள்ளது. தொகைநூல்களில் தமிழகத்துச் சாதி வேறுபாடுகள் தாங்கிய தரவுகள் பல வெளிச்சத்திற்கு வரவேண்டிய நிலையில் மறைந்துள்ளன.

முனைவர் ஆண்ட்ரே F.ஜோபர்க் இன்று திராவிட நாகரிகம் அழிந்து விட்டது என்று உரைக்கிறார். பண்டைத் தமிழகத்தில் சாதிவேறுபாடு இருந்தது என்று நிறுவ முனைவர் ஜார்ஜ் L.ஹார்ட் கையாண்டுள்ள முறை நடுநிலை சார்ந்ததாக இல்லை. இத்தகைய சூழலில் தொகைநூல்களில் பெருவாரியாகப் பயிலும் கிழார் என்னும் இனம் பற்றிய தெளிவு தேவைப்படுகிறது.

தமிழ்ச் சமூகவரலாறு சரியான கோணத்தில் எழுதப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்; விருப்பு வெறுப்பு இன்றி; சரியான நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றிக் கிழாரைப் பற்றி ஆராயும் போது இயல்பாகவே அவர்களுடன் உறவு கொண்ட வேந்தர், வேளிர் பற்றிய புரிதல் மேலும் தெளிவுறும் என்பதால் இவ்வாய்வு சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

தொகைநூல்களுள் கிழார்களைப் பற்றிய பாடல்களாகக் கிடைப்பவை கொண்டு கிழார்களுக்குரிய சிறப்புகள் எவை? அவர் வேளிரோடும், வேந்தரோடும் கொண்ட உறவு எப்படி இருந்தது? அவரது வாழ்க்கை முறை என்ன? என்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் காண்பதன் மூலம் கிழார்களின் சமூகநிலையைத் தெளிவுறுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

உ.வே.சாமிநாதையர் புறநானூற்றுப் பதிப்பில் கிழார் வேளாளர் என்றும்; வேளிர் உழுவித்தவர் என்றும்; விதந்தோதி இருப்பினும்; பிடவூர் கிழான் மகனை உழுவித்தவன் என்று சொல்லுங்கால் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. மு.இராகவையங்கார் 'வேளிர் வரலாறு' என்ற நூலில்; வேளிர் வந்தேறிகள் என்று முடிவு கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் கொண்கானக் கிழாணை வேள் எனச் சொல்வது ஆய்விற்கு உரியது. புலவர் கா.கோவிந்தன் 'கிழார்ப் பெயர் பெற்றோர்' என்ற நூலில் நாற்பத்தோரு கிழார்களை வரிசைப்படுத்திக் கட்டுரைப்பினும்; ஆயுள்ளும் நால்வருணத்தாருள்ளும் கிழார் என்னும் தகுதி உடையோர் இருந்ததாகச் சொல்கிறார். கோசர் பற்றி இரா.இராகவையங்கார் எழுதிய 'கோசர்' (1951), கொங்கர் பற்றி கோ.ம.இராமச்சந்திரன் செட்டியாரின் 'கொங்கு நாட்டு வரலாறு'(1972), கடம்பர் பற்றிப் புலவர் குழந்தையின் 'கொங்கு நாடு' (1968) ஆகிய நூல்களில் காணலாம்.

'Who are the Dravidians' என்று முனைவர் ஆன்ட்ரே F.ஜோபர்க் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை (1971) மொழியியல், தொல்லியல், பண்பாடு, உடற்கூறியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சொன்ன முடிவு; 'திராவிட சமூகம் பன்முகத் தன்மை கொண்டது' என்பதாம். முனைவர் ஜார்ஜ்.ஹார்ட் (<https://tamilnation.org/caste/hart.pdf>) பண்டைத் தமிழகத்தில் ஜாதி வேறுபாடு இருந்தது என நிறுவுகிறார். இத்தகைய சூழலில் சமூகவியல் நோக்கில் கிழார் பற்றி ஆராய்வது அவசியம் ஆகிறது.

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

புறநானூற்றுப் பாடல் தலைவர்களான கிழார்கள் பற்றிய செய்திகளே முதன்மைத்தரவுகள் ஆகின்றன. பிடவூர் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன், ஒல்லையூர் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன், பொறையாற்றுக் கிழான், சிறுகுடி கிழான் பண்ணன், அம்பர்கிழான் அருவந்தை, கரும்பனூர் கிழான், வலார் கிழான் பண்ணன், ஈர்ந்தூர் கிழான் கோயமான், மல்லிகிழான் காரியாதி, கொண்கானக் கிழான் முதலிய பத்து கிழார்கள் பாடல் பெற்றோர் ஆவர். பிற புறநானூற்றுப் பாடல்களும், பிற தொகைநூற் செய்திகளும், ஆய்வாளர் கூற்றுகளும் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகின்றன. சமூகவியல் நோக்கில் இவ்ஆய்வு அமைகிறது. கிழார் என்னும் சுட்டுமுறை

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

மொழியியல் கோணத்தில் விளக்கம் பெறுகிறது. ஒப்பியல் நோக்கில் வேளிரைச் சுட்டும் முறையுடன் கிழாரைச் சுட்டும் முறை ஆராயப்படுகிறது.

பகுப்பாய்வு

கிழார்களைச் சுட்டும் முறை

கிழார் இடப்பெயருடன் சேர்த்தே அழைக்கப்பட்டனர். அதன் காரணம் அவர்கள் அவ்விடத்து மண்ணின் மைந்தர்கள் என்பதாம். 'சிறுகுடி கிழான் பண்ணன்' (புறம்.ii, 2007, பா-388- ப.417) என்றே பண்ணன் பாடலில் அழைக்கப்படுகிறான். 'கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்' (புறம்.i,2007, பா-155- ப.328) என்று கொண்கானக் கிழான் பாடப்பட்டுள்ளான். 'அம்பர் கிழவோன் நல்லருவந்தை' என்று 385ம் புறப் பாடலில் அழைக்கப்படுபவனை அம்பர்கிழான் அருவந்தை என்று ஆவணப்படுத்தி உள்ளனர். 'பிடவூர் அறப்பெயர்ச் சாத்தன்' என்று புறம்.395 குறிப்பிட; புறநானூற்றுத் தொகுப்பாளர் பிடவூர் கிழான்மகன் என்று உரைத்துள்ளனர். சிதைந்து காணப்படும் புறம்.391ல் உள்ள குறிப்பு அப்பாடல் தலைவன் பொறையாற்றுக் கிழான் என்கிறது. 'கரும்பனூரன்' என்று புலவர் பாடியிருக்கும் புறம்.384ம் பாடலுக்குக் குறிப்பு எழுதியோர் கரும்பனூர் கிழான் என்கிறார். 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' எனும் பண்ணன் வலாரெனும் இடத்தைச் சேர்ந்தவனாக 181ம் புறப்பாட்டில் இடம்பெறுகிறான். தொகுத்தோர் இவனைக் கிழான் என்பர். 'ஈர்ந்தையோனே' என்று புறம். 180ல் அழைக்கப்படுபவன் ஈர்ந்தையூர் கிழான் என்று சொல்லிச் சென்றுள்ளனர் குறிப்பெழுதியோர். 'பெரும்பெயர் ஆதி' என்று புறம்.177ல் குறிப்பிடப்படுபவன் மல்லிகிழான் காரியாதி என்றுரைத்துள்ளனர் தொகுத்தோர். புறம்.243 ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன் என்று குறிப்பெழுதப்பட்ட பாடலாகும்.

கோவூர் கிழார், ஆவூர் மூலங்கிழார், மாங்குடி கிழார் போன்று பாடல் புனைந்தோரும் ஏதேனும் ஓர் ஊர் அல்லது மலை அல்லது நாட்டுப்பகுதியுடன் தொடர்புபடுத்தப் பட்டுள்ளனர். புறநானூறு 349ன் அடிக்குறிப்பில் சுட்டப்படும் பெருஞ்சிக்கல் கிழானும், பதிற்றுப்பத்து ஒன்பதாம் பத்தின் பதிகம் சுட்டும் மையூர் கிழானும், தொகை நூல்களுள் முறையே அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு ஆகிய நூல்களைத் தொகுத்தோராகிய உப்பூரிசுடி கிழான் மகன் உருத்திரசன்மனும்

கூடலூர் கிழாரும் அவ்வவ்விடத்து அழுந்துபட்டிருந்த வாழ்க்கை உடையோராய் இருந்தமையாலேயே அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர் என்பது ஏற்புடைத்தாகும்.

கிழாரினின்றும் மாறுபட்டுத் தத்தம் குடிப்பெயருடன் சேர்த்தே வேளிர் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆவிக் கோ, வேள்எவ்வி, வெளியன் வேள், ஆய்வேள், பாரிவேள், இருங்கோவேள், நன்னன் வேள் ஆகிய பெயர்கள் காண்க. வேளிரின் இத்தகு சுட்டுமுறையில் இருந்து முரண்படுவதால் கிழார்களைத் தமிழ்மண்ணின் மைந்தர் என்று சொல்ல இடமேற்படுகிறது. வேளிர் வந்தேறிகள் என்பது மு.இராகவ ஐயங்காரால் 'வேளிர் வரலாறு' என்ற நூலில் நிறுவப்பட்டது

'பதிக்குரியோர் என்னும் பொருள் கொண்ட கிழார்' என்றே பிறரும் விளக்கம் அளிக்கின்றனர் (கா.கோவிந்தன்- கிழார்ப் பெயர் பெற்றோர், 1954, ப.21).

கிழாரின் வாழ்விடமும் தலைமையும்

வேளாண்மை செய்த கிழார் உழவரின் தலைவராகக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நான்கு நிலங்களிலும் இருந்தனர்.

புறம்.388ல் 'பண்ணனது உழவு வினைக்குரிய எருதுகளையும், ஏற்றத்தையும்; கிணைப்பறை கொட்டி இசைத்துப் பாடேனாயின்'... எனப் பேசியுள்ளார் மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார். பாடலைப் பாடியவர் ஒரு மள்ளர் என்பதும் பண்ணன் வேளாண்மை செய்தமைக்குரிய ஆதாரமாகும். சிறுகுடி கிழான் பண்ணன் தன் பெயராலேயே மருதநிலக் குடியிருப்பாகிய சிறுகுடியின் தலைவன் என்பது வெளிப்படை. அத்துடன் சிறுகுடி காவிரிக்கு வடக்கே சோணாட்டில் இருந்ததென்றே பாடலும் குறிக்கிறது (அகநானூறு- மணிமிடை பவளம், 2007, பா-177 -ப.134).

பொறையாற்றுக் கிழான் ஆறு கடலில் கலக்கும் கழி சார்ந்த ஊரில் இருந்து வேளாண்மை செய்தவன் என்பது; புறநானூறு391ம் பாடலில் புலனாகிறது. அவனது இல்லம் கழியும், அதில் மீன்பிடித்து உண்ணும் புதா எனும் நாரையும், தழைத்த புன்னையும் ஒருங்கு இடம்பெறும் நெய்தல் வளத்துடன் வருணிக்கப்படுகிறது. 'விளைச்சல் ஓங்குக' என்ற வாழ்த்து; அவனது வேளாண்மைக்கு ஆதாரமாம்.

'ஒலி வெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' என்று புறம்.381ல் அழைக்கப் படுவதால் கரும்பனூர் கிழான் குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் என்பதில் ஐயமில்லை. அவனது ஊரில் விழாக்காலம்

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

அல்லாதபோதும் உழவர் உண்கலத்தில் பெரிய கெளிற்றுமீன் உணவோடு இஞ்சிப்பூ விரவிய கள் நிறைந்திருக்கும் எனும் பெருமை புறம்.384ல் பதிவாகி உள்ளது. அவன் மேலாண்மையில் உழுபவரை இப்பாடல் வருணிக்கிறது ஆதலால்; அவன் உழவர் தலைவன் என்பது உறுதி.

வலார் கிழான் பண்ணனின் ஊர்மன்றில் விளாமரம் நின்றது. அம்மரத்தில் இருந்து விழும் பழத்தைக் கருங்கண் எயிற்றியின் காதல் மகனும் காட்டுயானைக் கன்றும் ஒருங்கு வந்து எடுப்பதை புறம்.181 பாடுவதால் அவன் முல்லைநிலத் தலைவன் என்றே கொள்ளலாம்.

மதுரைக்காஞ்சி கிழாரது வேளாண்மைச் செயல்பாடுகளை வரிசைப்படுத்துகிறது. (பத்துப்பாட்டு-ii, 2008, ப.22- அடி.93-95) அதரி கொள்ளும் முன் ஏற்றம் இறைத்தல், பன்றிப்பத்தரால் கயம் வற்றும்படி வயலை நீரால் நிறைத்தல், பகடுகொண்டு கடாவிடுதல், பறவைகளிடமிருந்து கதிர்களைக் காத்தல் முதலிய பல படிநிலைகளைத் தொடர்வதால் கிழார் வேளாண் தொழிலில் ஈடுபடும் உழவரின் தலைவர் என்னும் கருத்து மேலும் வலுப்படுகிறது.

கிழாரின் பாரம்பரியத் தொழில்

கிழார் புன்செய்ப்பயிர் செய்து தோட்டங்களைப் பராமரித்தனர். கரும்பனூர் கிழானின் ஊர்வருணனை; அவன் புன்செயில் வேளாண்மை செய்தான் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. வன்புலமாகிய காட்டில் விளையும் வரகும், அரிகாலின்கண் வாழும் எலியைப் பிடிக்க முயலும் குறும்பூழ்ப் பறவையின் ஆரவாரமும், அதன் காரணமாக அஞ்சி ஓடும் முயலும், அதன் ஓட்டத்தில் இருப்பை மரத்துப் பூக்கள் உதிர்வதும்; புறம்.384ல் அவனது புன்செய் வளத்தை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளாம்.

வலர்கிழான் பண்ணன் வன்புல இருக்கை உடையவன் என்றே புறம்.181ல் பாடப்பெற்றுள்ளான். வன்புலம் புன்செய் ஆகும். புறம்.177 மல்லிகிழான் காரியாதியின் வாழ்விடத்தில் களா, துடரி, நாவல் முதலிய மரங்கள் இருந்ததாகப் பாடுவது புன்செய் வளத்தையே காட்டி நிற்கின்றது.

பண்ணனின் படப்பையில் விளைந்த மா, பாதிரிப்பூ ஆகியவை பற்றி புறம்.70, அகநானூறு-177 ஆகிய பாடல்களில் காண முடிகிறது. அவனது தோட்டத்து நெல்லியை உண்டு நீரருந்தும் சுவையும் பாடல் பெற்றுள்ளது (அகநானூறு- களிற்றியானை நிரை, 2009- பா-54 - ப.146). நுண்ணிய நூற்பொருளே பெருங்கையாகவும், நாவே மருப்பாகவும், வெல்கின்ற வாய்மொழியுடைய புலவர்க்குப் புல்லின் விளைநிலத்தைத் தானமாகக் கொடுக்கக் கூடியவன்

என்றும் புறம்.388 குறிக்கின்றது. ஐங்குறுநூறு4ல் 'பகைவர் புல்லுணவு உண்க' எனவும்; 'காட்டிலுள்ள புன்புலம்' எனவும் (குறுந்தொகை, 2007, பா-183 - ப.329) புன்செயும் அதன் பயனும் பிற தொகைநூல்களில் குறிப்பிடப்படுவது காண்க. இடைக்காலத்து ஓளவை நெல்லுக்கு மாறாகப் 'புல்' என்றே புன்செய்ப் பயிர்களைக் குறிப்பார். (மூதுரை-10 [://www.edubilla.com/tamil/moothurai](http://www.edubilla.com/tamil/moothurai)) பொதுமக்கள் பேச்சு வழக்கில் இன்று வரை கம்பு தானியத்தைப் புல் என்றே சுட்டுகின்றனர்.

கிழாரின் பொருளாதாரம்

கிழார் பொருளாதாரத்தில் சுருங்கி; குறிய குறும்புகளில் வாழ்ந்தவர். மல்லிகிழான் காரியாதியைப் பாடும் ஆவூர்மூலங்கிழார் அவனது எளிய வாழிடத்தை வருணனை செய்கிறார். அதாவது உற்றாரும், உறவினரும் புகுவதற்கெளிது; பகைவர்க்கு நுழைய அரிது; பொறிகள் பொருந்திய வாயிலை உடையது. அத்தகைய அளவிற் சிறிய பல குறும்புகளிடையே கிளைகள் கூடி வாழுமிடத்தில் அவனது மனை இருந்தது. அவை ஒருவர்க்கொருவர் கள்ளைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஏதுவாக அருகருகே இருந்தன என்பதைப் புறம்.177 கண்முன்னர் கொணர்கின்றது.

வலார் கிழான் பண்ணன் பெருங்குறும் புடுத்த காட்டரண் சூழ்ந்த ஊரைச் சேர்ந்தவன் என்றே புறம்.181 சொல்கிறது.

கரும்பனூர் கிழானிடம் விருந்தயர்ந்த புலவர் அவனது நிலையைக் குறுநிலமன்னருடன் ஒப்பிட்டுப் புறம்.381ல் பாடுகிறார். வேளிரிடம் இருக்கும் செல்வம் மக்கள் துயக்க இயலாத முள்நிறைந்த புதரில் மிகுதியாக ஊழ்க்கும் பழங்களை ஒத்தது என்கிறார். மேலும் அச்செல்வம் அங்கே பொழியும் மழை போன்று பயனின்றிப் போனது எனவும்; அதற்கு மாறுபட்டு இவனிடம் அளவோடு இருக்கும் பொருள் பிறர் பசி தீர்க்கப் பயன்படுகிறது எனவும் விவரிக்கிறார். அளவோடு வளமிகுந்த கிழாரின் நிலை வேளிர் செல்வநிலையுடன் முரண்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஈர்ந்தூர் கிழாணைப் பாடும் புலவர் அவன் செல்வத்தில் சுருங்கி இருந்தமையை வெளிப்படையாகப் புறம்.180ல் பாடியுள்ளார்.

கிழாரின் கொடையும் வீரமும்

கிழார் தாம் யாருக்காக உழவு மேலாண்மை செய்தார்களோ அவர்க்காகப் போர்மேற் செல்லும் பணியிலும் ஈடுபட்டனர். மழை பொய்த்து வறண்ட காலத்தும் மக்களுக்குப் புன்செய்ப் பயனை ஈந்து புகழ் பெற்றனர்.

சிறுகுடிகிழான் பண்ணன் சோழன் கிள்ளிவளவனின் அன்பிற்கு உரியவன் ஆதலால்; அவ்வேந்தனே பண்ணனைப் 'பசிப்பிணி மருத்துவன்' என்று புறம்.173ல் புகழ்கிறான். அவனது போர் வன்மையைத்; 'தனது வேலின் நிறம் மாறும்படி; குருதியில் தோய்ந்து காட்சியளிக்கப்; பகை வேந்தரின் யானைப்படையை அழித்து; வெற்றியைத் தரக்கூடியவன்' என்று அகநானூறு-177 புகழ்கிறது.

மல்லிகிழான் காரியாதியிடம் இரந்து செல்வோர் எல்லோரும் ஒப்ப இரும்பனங்குடையில் எய்ப்பன்றித் தசையின் நிணம் மிகுந்த வெள்ளிய சோற்றுக் கட்டியைப் பெற்று உண்பர். புறம்.177ல் ஆவூர் மூலங்கிழாரின் புகழ்மொழி; 'இரவலர் குறுநில மன்னரிடம் கண்ணொளி கெடக் காத்து நின்று பெறும் பரிசிலைக் காட்டிலும் காரியாதியின் பன்றிக்கறி விரவிய உணவு உயர்ந்த'தென்கிறது.

ஈந்தூர் கிழானைப் பற்றிப் பாடும்போது 'பசித்திருப்போர் துயர் களைய அவன் போருடற்றிப் பொருள் கொணர்ந்து ஈயக் கூடியவன்' என்னும் பொருள்படப் புறம்.180 கூறுகிறது. 'உன் ஏழ்மைப் பசித்துயர் நீங்க நீயும் என்னோடு விரைந்து வா; அவனிடம் சென்று இரந்து கேட்டால் உணவின்றி மெலிந்த என் மருங்குல் காட்டித் தன்னூர்க் கொல்லனிடம் திருத்தமான வேற்படையை வடித்துக் கொடுக்க இறைஞ்சுவான். ஒரு மருந்துமரம் எப்படி வெட்டுத் தடங்களுடன் காணப்படுமோ அப்படி மேனியெங்கும் போரில் பெற்ற விழுப்புண்களின் வடுக்கள் நிறைந்து காணப்படும்' என்று அவனது வீரத்தையும் ஈரத்தையும் வர்ணித்துள்ளார்.

வலார் கிழானின் வீரம்; 'அவன் பகைப்புலம் செல்லும் சடுதியில் இருக்கிறான்' என்னும் விரைவுக் குறிப்பிலிருந்து தெரிகிறது. பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் புலவர் புறம்.181ல் 'உடனே சென்று உன் பசிப்பகையைக் காட்டினால் தான் பரிசில் கொள்ளலாம்' என்பதால்; அவன் போர்வீரனாகவும் செயல்பட்டான் என முடிவு செய்ய இயல்கிறது.

கரும்பனூர்கிழானிடம் புன்செய்ப் பயன்களை விருந்தயர்ந்த கிணைப்பொருநன்; 'மழையின்றி வறண்ட கோடையில் பயிர் கருகிடினும்; அவன் பாலிற் பெய்தும் பாகொடு சேர்த்தும் உண்ணக் கொடுத்தான்' என்பதை புறம்.381ல் சொல்கிறான். இங்கு பாலில் பெய்த உணவு பாலுடன் கூடிய வரகரிசிச் சோறாகும். பாகிற் கொண்ட உணவு உழுந்தங்களி ஆகும். இவை அகநானூறு-86, புறம்.34 ஆகிய பாடல்களிலிருந்து புலப்படுகின்றன. 'நெய்யொடு சேர்ந்த உழுந்து நூற்றுப் போவதைப் போல' (ஐங்குறுநூறு, 2009, பா-211- ப.311) என்னும் உவமையும் அதை விளக்குகிறது.

மாங்குடிகிழார் புறநானூறு 335ல் தொல்தமிழகம் பற்றிப் பேசும்போது; வேளிர் தமிழகத்தில் குடியேறும் முன்னர் வரகு, தினை, கொள், அவரை போன்ற புன்செய்ப் பயிர்களே தமிழகத்தில் விளைவிக்கப்பட்டன என்பதையும் கடவுள் வழிபாட்டிற்குக் கூட நெல் பயன்படுத்தவில்லை என்பதையும் சூசகமாகப் பேசுகிறார்.

கிழார் வேளிருடனும் வேந்தருடனும் கொண்ட நெருக்கம்

தொழில் அடிப்படையில் வேளிரும் கிழாரும் நெருக்கமாக இருந்தனர். கிழார் வேளிருக்காக நெல் வேளாண்மையிலும் ஈடுபட்டனர். இரவலர்க்கு நெல்லரிசி விருந்தும் அளித்தனர். அவர்கள் அந்நிலத்துப் பூர்வகுடிகள் ஆதலால் அந்த வயலும் வளமும் அவர்களுடையது என்றே பாடப்படுகின்றன.

பொறையாற்றுக் கிழானை 'வேலி ஆயிரம் விளைக நின் வயலே' என்று புறம்.391 வாழ்த்துகிறது. பொறையாற்று வேள் பெரியன் பற்றி அகநானூறு 100ம் பாடல் இருக்கவும்; பொறையாற்றுக் கிழானின் வயல் என்பது; வந்தேறிய வேளிர்க்கு முன்னர் கிழாரே அம்மண்ணுக்குரியவர் என்னும் உண்மையைப் பொதிந்து வைத்து இருக்கும் எச்சமாகும்.

கொண்கானக் கிழானைப் பாடும்போது; 'நின் கொண்பெருங் கானம்' என்று புறம்.154 அழுத்திக் கூறும் காரணம் வேளிர் காலான்றும் முன்னர் அப்பகுதியின் தலைவர் என்ற பழைய உரிமையைச் சொல்லிக் காட்டுவதெனலாம்.

கரும்பனூர் கிழான் 'நெய்யை நீர்போல ஊற்றி நிணம் கலந்த அடிசிலை உண்ணக் கொடுத்தான் என்றும், நன்செயில் இரை தேறிய நாரை வஞ்சிக்கிளையில் உறங்குமுன் கணுவுள்ள

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

கரும்பின் பூவை உண்டது' என்றும் பாடக் காரணமாய் அமைவது அவன் செய்த நன்செய் வேளாண்மை ஆகும். புறம்.384 அவன் நெற்பயிர் செய்தமைக்குச் சான்றாகின்றது.

சோழன் கிள்ளிவளவனே பண்ணனை; 'யான் வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' என்று புறம்.173ல் வாழ்த்திப் பாடுகிறான்.

வேளிர் பற்றிக் கிழார் பாடியுள்ள மகட்பாற்காஞ்சித் துறை சார்ந்த புறம். 338ம் பாடலில் அவர்களது நெருக்கம் பிரதிபலிக்கிறது. குன்றார் கிழார் மகனார் 'மூவேந்தரும் போர் மேற்கொண்டு வரினும் தம்மைப் பணிந்து பெண் கேட்க வேண்டும்' என்று நெடுவேள் ஆதன் எதிர்பார்த்ததாகப் பாடியுள்ளார். அவனது தனிப்பட்ட குடும்ப விவகாரத்தைப் பற்றிப் பாடுமளவு இருக்கும் இந்த நெருக்கத்தின் காரணம் அவர் நெடுவேள் ஆதனுக்காக உழுத உழவரின் தலைவன் ஆயினமை எனலாம்.

சங்க காலத் தமிழக வரலாற்றை எழுதத் துணை செய்வது தொகை இலக்கியம் மட்டுமே ஆகும் என்ற K.K.பிள்ளை கருத்தின்படி (தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும், 2015, ப.4) கிழாரின் சமூகநிலை குறித்த தெளிவும் தொகை நூல்கள் மூலமே கிடைக்கிறது.

மாற்றுக்கருத்துகட்குரிய விளக்கம்

அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர் ஆகிய குடிகளில் உழவுத் தொழில் மேற்கொண்டு சிறந்தார் அனைவரும் கிழார் (கா.கோவிந்தன்- கிழார்ப் பெயர் பெற்றோர், 1954, ப.5&6) என்று கல்வெட்டுத் தொடர்களை எடுத்துக் காட்டிக் கூறும் ஆய்வாளரின் முரண்பட்ட கருத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று காண வேண்டியுள்ளது.

கிழார் என்னும் சொல்; 'தலைமை' என்று பொருள்படும் 'கிழ-' என்னும் அடிச்சொல்லில் இருந்து பிறந்ததாகும். அதே அடிச்சொல்லில் இருந்து பிறந்த 86சொற்கள் தொகை நூல்களில் பயின்று வருகின்றன. இவை அனைத்தும் முறையே தலைவன், தலைவி என்னும் பொருளில் மட்டுமே பயின்று வருகின்றன. (<http://tamilconcordance.in/>) இதனால் கிழார் தலைமைத் தன்மையுடன் இருந்தவர் என்பதும்; அவர்கள் வேளாண்மை செய்ததால் உழவரின் தலைவர் என்று சொல்வதிலும் முரண்பாடு கொள்ள வழியில்லை. வரலாற்றுக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பொருள்மாற்றத்தால் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர் என எக்குடிப்பிறப்பினும் தலைமை சான்றோரைக் கிழார் என்று அழைக்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

கொண்கானக்கிழானை வேள் என்று சுட்டுவது ஏற்கவியலாதது (மு.இராகவையங்கார்-வேளிர் வரலாறு, 1913, ப.17). கொண்கானத்து வேள்குலத் தோன்றலின் செல்வவளத்தைப்; பொன்னோடு சேர்த்துப் (நற்றிணை, 2007, பா-391- ப.480; பதிற்றுப்பத்து, 2007, பா-40- ப.171) பாடல்கள் உள்ளன. அங்ஙனமே மலைப்பாடுகடாஅழும், அகநானூறு-15ம் கூறுகின்றன. கொண்கானக் கிழான் செல்வந்தன் அல்லன். மோசி கீரனார் கடல் போல் செல்வம் மிகுந்த மன்னர் அருகில் இருந்தும் உயிர்க்கு ஆதாரமாகிய குடிநீர் போன்ற அடிப்படைத் தேவைக்காக உன்னை உள்ளி வந்தேன் என்று புறம்.154ல் பாடுவது; வேளிர் போன்ற செல்வம் கொண்கானக் கிழானிடம் இல்லை என்று உறுதிப்படுத்தும்.

கொண்கானக் கிழானது குன்று இரு பெருமைகளை உடையது. முதலாவது இரவலர் 'எமது எமது' என்று கூறிட்டுக் கொள்ளப் பின்னர் உண்ண இயலாமல் கிடக்கினும் கிடக்கும் என்பதாம். இரண்டாவது வேந்தரைத் தாமுடற்றும் போரில் திறைகொண்டு பெயர்க்கும் தலைமைத் தன்மையாம். புறம்.156 வேந்தர் திறை செலுத்தும் வண்ணம் கொண்கானக் கிழான் தன் தலைவனாகிய வேளுக்காகப் போர் செய்ய வல்லவன்; வீரத்தில் சிறந்தவன் எனும் கருத்தைத் தாங்கியுள்ளது.

புறநானூற்றுப் பதிப்பில் பிடலூர் கிழார் மகனை உழுவித்தவன் என்பது (புறநானூறு-உ.வே.சாமிநாதையர் (உ.ஆ.), 1935, ப.57) ஆய்வுலகின் தொடக்க காலத்தில் நிலவிய குழப்பநிலை ஆகும். பிடலூர் கிழான் மகனைப் பற்றிய புறம்.395ம் பாடல் அவன் தித்தனின் உறந்தைக்குக் கிழக்கில் ஆண்ட நெடுங்கை வேண்மானின் பிடலூர்க்குரியன் என்றே விதந்து பாடுகிறது. காவிரி பாயும் பிடலூரில் நெல்வேளாண்மை செய்த உழவர் தலைவன் அவன் என்று முடிவு செய்ய ஏதுவாக அவனிடத்துப்; 'பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்' மாந்தியமை பற்றிப் புலவர் மகிழ்ந்துரைப்பதும் இக்கருத்தை அரண் செய்கிறது.

முடிவுரை

பூர்வகுடிகளும் வந்தேறிகளும் சேர்ந்து வாழ்ந்த தமிழகத்தில் வேளாண்மையில் ஈடுபட்ட கிழார் உழவரின் தலைவராவார். திணைமாந்தராகிய அவர் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நான்கு நிலப்பிரிவுகளிலும் இருந்தனர். புன்செய்த் தானியங்களை விளைத்தனர். பொருளாதாரத்தில் சுருங்கிய அவர்; குறிய குறும்புகளில் வாழ்ந்தனர். யாருக்காக உழவு

பாடல் பெற்ற கிழார்கள்

மேலாண்மை செய்தார்களோ அவர்க்காக போர்மேற் செல்லும் பணியிலும் ஈடுபட்டனர். மழை பொய்த்து வறண்ட காலத்தும் மக்களுக்குப் புன்செய்ப் பயனை ஈந்து புகழ்பெற்றனர். தொழில் அடிப்படையில் வேளிருடன் நெருக்கமாக இருந்தனர். வேளிருக்காக நெல்வேளாண்மை செய்தனர்; நெல்லரிசி விருந்தும் தந்தனர். சிலர் வேந்தரின் அன்பிற்கு உரியவராகவும் இருந்தனர். கிழார் இடப்பெயருடன் சேர்த்தே அழைக்கப்பட்ட காரணம் அவர்களே அம்மண்ணின் பூர்வகுடிகள் என்பதாம். வந்தேறிகளாகிய வேளிரைக் காட்டிலும் செல்வாக்குப் பெற்ற கிழாரும் இருந்தனர்.

திணை மாந்தர் தலைவர்கள் பற்றியும், கிழார்களைப் பற்றிப் பிற திணைமாந்தர் பாடும் பாடல்கள் வருணத்தார் நுழைவுக்கு முந்தைய தமிழகத்தின் நாகரிகத்தைத் தெளிவாக்கும் என்ற கோணத்திலும் அடுத்தகட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ளப் படவேண்டும்.

References

- aingurunooru*, (2009)- *Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*. Ist edition reprint
Akanaanooru- kalirriyaanai nirai (2009)- *Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*. Ist edition reprint
akanaanooru- manimidai pavalam, (2007) *Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.- Ist edition reprint
Auvaiyaar- moothurai <http://www.edubilla.com/tamil/moothurai/>
Govinthan, kaa., (1954)- *kizharp peyar perror- kazhaka veliyeedu- 684 saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.- Ist edition
Kurunthokai (2007) *kazhaka veliyeedu- 783 Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.
Narrinai, (2007) *kazhaka veliyeedu- 614, Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*. Ist edition reprint
Paththuppaattu (2007) part- i- *kazhaka veliyeedu- 856, Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.
Paththuppaattu- part ii, (2008) *Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.
pathirruppaththu (2007) *kazhaka veliyeedu- 523, Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*. Ist edition reprint
puranaanooru- U.Ve.Saminathaiyar (publisher) (1935)- iii edition- Law journal press, Chennai.
puranaanooru- part- i, (2007) *kazhaka veliyeedu- 438- Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.- Ist edition reprint
puranaanooru- part- ii, (2007) *kazhaka veliyeedu- 598, Saiva Siththanthan noorpathippuk kazhakam, chennai*.- Ist edition reprint
Ragavaiyengar, Mu., (1913) *velir varalaaru- mathuraith thamizhch changam- Chenthamizh pirasuram- 33*